

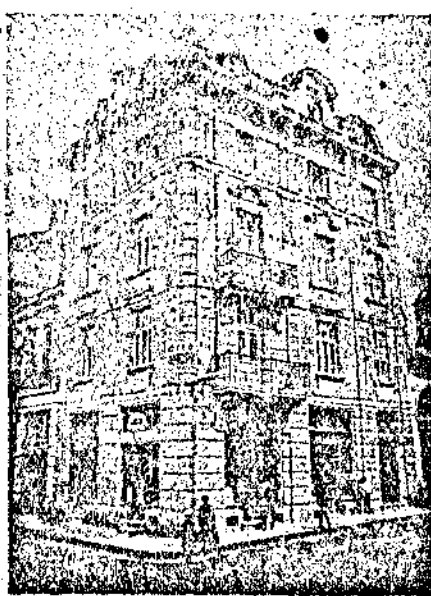
СЕРНОМОРСКИ ЗІМБАНА

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ.

Редактори: **В. Стаичевъ и Ив. Димиревъ**
Редакция ул. В. Левски 40 — Телефонъ № 252.

Абонаментъ: За година—70 л.; за 6 м-ца—40 л.;
чужбина—140 л. Обявления: на 1 стр. 3 лв. кв.
см.; на 2 стр.—2 лв. на кв. сантиметр.

Брой 1 лв.

Хотелъ „НОИИИЕНТАЛЪ“

въ СОФІЯ,
бившъ „Ню-Йоркъ“ жгъла ул. „Трапе-
зица“ и „Лавеле“ № 7,

въ центъра на града, до Фран-
цуския пансионъ, съ добръ моби-
лирани стаи, парно отопление,
чистъ, строго фамилиаренъ.

Тукъ ще получите винаги най-
добри сѳеденія и уплѳванія за
града, учреждения, лѳквари, адво-
кати, борсата и ценитъ на всички

земледѳлски произведения
Граждани и сѳяни — посетители
на Сѳфия, тѳзи е единствения най-
удобенъ хотелъ за квартируване
и информѳция

Рекламирайте въ в. Черномор-
ска Камбана

Ив. Димиревъ

Отъ каква интеллигенция се нуждае Българското село?

Неотдавна съобщиха единъ Софий-
ски ежедневникъ, че по инициати-
ва на група младежи отъ двата
университета се е състояло собра-
ние, на което сж били поставени
основитѳ на една организация,
която ще ратува за стопанското
и културно повдигане на селото.

Нѳкои вестници побързаха да
поздравятъ тази инициатива. Не
закъснѳ въ това отношение и го-
лъмия „реформаторъ“ Димо Каза-
совъ, който, като одобри отъ ко-
лонитѳ на в. „Зора“ образуване-
то на тази организация, възпол-
зува се едновременно отъ случая
да прояви и своята партизанщина,
обезценявайки четвъртъковчиятъ
активъ на голѳмата частъ отъ на-
родната интеллигенция, която съ
своята просѳтна и кооператив-
на дейност е допринесла полза
на нашето село, но не и „рефор-
маторското“ дѳло на Дим. Казо-
совъ, отъ което се отаржиха дру-
таритѳ му и бѳха принудени па-
сксатъ съ него

Подобно на тѳкъ се отаржи въ
миналото и българското село отъ
онази интеллигенция, която олича
ли богатства и сервилни до пре-
стъпниост, си тематически шир-
литъствуваше изкушѳние, пѳлѳ
зваше нашия добродушенъ и до-
верливъ селянинъ. Съ тѳзи си от-
сратителни похвати, присѳщи ча-
гзуититѳ въ срднитѳ вѳкове,
тази интеллигенция се ядѳжовла-
ше отъ разрушителнитѳ идеи на
войната, послѳствие отъ която
е настоящето тежко положение
на народа и дѳржавата

Тази интеллигенция българското

село презрѳ и днесъ то живѳе съ
спомена отъ едно фатално и по-
зорно минало, което изкова веритѳ
за българския народъ и го постави
да живѳе въ непоносима мизерия.
Отъ тази интеллигенция нашето
село повече не се нуждае. Друга
интеллигенция е нужна на селото
— подобно на онази, която не е
престанала да го просѳщава и
работи за кооперативното дѳло.
Нашето село се нуждае именно
отъ онази интеллигенция, която се
вдѳжовлава отъ миролюбиви и твор-
чески идеи. Нашето село се нуж-
дае отъ онази интеллигенция, коя-
то съ своя умъ, познания и моралъ
може да го напѳтствува къмъ до-
брото, възвишеното и красивото
въ живота. Нашето село се нуж-
дае отъ онази интеллигенция, коя-
то не само отъ професорската ка-
тедра и въ напѳрѳмуираниѳ са-
лонъ учи народа, че — отѳри и вѳредъ
селянитѳ, за да имъ бѳде полезна
съ своитѳ научни познания и идеи.
Нашето село се нуждае отъ онази
интеллигенция, която служейки на
изкуштѳето въ всичкитѳ му от-
расли, се стреми да култивира
естетическото чувство на селяни-
на и му даде наслада. Нашето
село се нуждае най-сетѳе отъ
онази интеллигенция — учители,
агрономи, инженери, лѳквари и об-
щѳественици, които свѳстно и рев-
ностно изпълняватъ своя дѳлѳ. Само
тази интеллигенция, работейки въ
полза на селото, може да го из-
дигне въ стопанско и културно
отношение и го изтргне отъ ду-
ховната и материална нищета.

наенада тамъ виждаме името въ по-
реденъ № 48 на човѳкъ, който не
е никакъвъ бежанецъ, а родомъ отъ
с Д Сѳхзане, Каза-лъшка околия, и
който цели 27 години се гоня на пѳщ-
ната дѳржавна трапѳза до денъ
днешенъ. Не само това, но този
своего рода „бежанецъ“ отъ Доб-
ричъ“ зѳема днесъ длѳжност на
чалникъ на военна болница, съ доста
внушителна заплатѳ, и го виждаме
да се разхожда съ червени лампази.
Когато армията ни беше въ апо-
гея на своето развитие, тя нѳмаше
лѳквари съ червени лампази, а днесъ,
когато враговетѳ на Отечеството я
намалѳха до неузнаваемостъ, имаме
такъвъ. И само това ли е?
Сѳциятаъ този началникъ на во-
енна болница получава „извънредно
възнаграждение“ за ползуване дру-
га частъ въ гарнизона, което е за-
конно; сѳциятаъ, ако и пребогато
платенъ дѳржавенъ служителъ, се
е настанилъ за лѳкаръ на памуче-
ната фабрика, отъ кѳдето получава
трѳта заплатѳ! Като така, време е
гѳнъ военния министъръ да освободи
този „бежанецъ“ да си гледа блѳ-
зитѳ въ фабриката. . .
— Гоятъ се синковѳтитъ, когато
днесъ дѳржавата изнемога и не
може да изплати на време пенсѳитѳ
на изнемогващи вдовци и сираци!

НАШИ ПРАВИ.

Органѳтъ на Подсѳщѳе, сѳия Стѳ-
юзъ в. „Подѳщѳерска Защита“,
въ брой 463 г. г печатѳ статия пѳдъ
наслоъ „Властници, турнетѳ край!“
въ която се изѳясѳтѳ гѳбителскитѳ
инстинкти на дѳржавни чиновници
отъ разнитѳ министерства, които
отъ нѳкакъвъ „фондъ“ за настрѳд-
чение на службѳта“ за сѳѳѳка на
дѳржавния бюджетъ сѳ подѳлятъ
гѳлѳста плячка отъ народната парѳ.
Изѳясѳтъ се потресѳющи фѳкѳги и
цифѳри отъ десѳтки хиляди лѳкове,
които сѳ подѳляли свѳрхъ запла-
титѳ висши чиновници отъ разни
министерства.

Непоносима стопанска криза души
народа; страната изнемогава, а само-
забравили се дѳржавни служители
не искатъ да знаятъ, че репарации
плащаме. . .

Гѳбителскитѳ инстинкти, като че
ли взематъ върхъ! Като че ли всеч-
ко си е поставило за задача да граби
каквото може.

Случайно попада въ рѳдетѳ ни
„Дѳржаленъ Вестникъ“, брой 62 отъ
21 Юлий г. г., въ който има поме-
стѳтъ списѳкъ № 15 на добруджан-
ски бежанци, на които е признато
правото за оземляване. За наша из-

— Получаватъ свѳрхъ заплати и до-
бавѳчни заплати за настрѳчение на
службѳта, когато единъ офицерски
сѳиракъ отъ войната получава 170
лева месечна пенсия!

Ахъ, тези наши нравѳи! . . .

Статията „Добро Поле“, помѳсте-
на въ бр. 27 на вестника ни, не се
понарѳвила на единъ случаенъ нашъ
читателъ, който вѳроятно се е по-
чувствуваъвъ засегнатъ, като единъ
отъ косвеннитѳ виновници за ката-
строфата и съ официално служебно
писмо, съ изходящъ №, ни изѳказа
възмущението си, за идѳто сме тѳвр-
дѳли, че на Добро Поле нѳмало пре-
дѳтелство!

— И пояснява синковѳциѳа:
„Кѳмъ тѳя, които тѳврдятъ, че на До-
бро Поле е имало предѳтелство, се при-
сѳединявамъ и азъ, защото отъ защитни-

цитѳ на това мѳсто имаше предѳварително
точно опредѳлена дата, до която ще сто-
ятъ на позицитѳ си, безъ да имаше нѳ-
какъвъ натискъ отъ страна на против-
ника!“

— Наистина, гениално тѳврдѳние,
отъ което ще трѳбва да си вземе
бележка и военно историческата
комисѳия. . .

— И какъ да не знае той, когато
като бригаденъ адютантъ, макаръ
на сто километра далѳкъ отъ Добро
Поле, е разполагалъ съ телефони,
ординарци, разузнавачи. . . . при
сравнително спокойна обстановка.

Вѳздѳржахме се да напечатѳме
цѳлото писмо, защото тѳчимъ сѳж-
пото за насъ добро име на армията,
чийто героични подвизи и достойно
дѳржание не отричатъ и нашитѳ
врагове, а се намиратъ още недо-
стойни синове, които я клейматъ. . .
Ахъ, тези български нравѳи! . . .

Иванъ Бунарджиевъ

Ето единъ нашъ младъ писателъ,
който винаги е манифѳстиралъ тру-
долѳбие, сѳмѳностъ и стремѳежъ
къмъ доброто, красивото и възви-
шеното въ живота.

Роденъ въ гр. Сливенъ на 1 сеп-
темврий 1890 год., Иванъ Бунар-
джиевъ е завършилъ своето срдѳно
образование въ родния си градъ,
слѳдъ което се е прѳселѳлъ въ Со-
фѳя, гдето сега е студентъ въ Ду-
ховната академия.

Въ непрекъснатѳ борба съ ми-
зерията, младия писателъ е намѳрилъ
въ себе си достѳтъчно сили да пре-
одѳлѳъ всѳчки трудности въ живо-
та и се издигне на завидна висота,
за което спечѳла сѳмпѳтиѳта на на-
рода и ненавѳста на долни и зави-
сливи люде.

Въ течѳние на двадѳсетъ годишни-
та си писателска дейностъ (1907 г.—
1927 год) е написалъ доста повѳсти,
между които по-известнитѳ сж: „Въ
царството на младостѳта“, „Въ цар-
ството на страданияето“, „Трагедията
въ Пѳнчерѳво“, „Бѳлитѳ карѳѳѳили“,
„Дѳдо Герчевѳта внучѳки и младото
дѳскалѳче“, „Въ висинитѳ на живота“,
„Щастливото момѳче“ и др.

До тѳкъ изѳроенитѳ повѳсти сж
прѳтърпѳли по нѳколко издания и
сж разпространени въ 200,000 ек-
земпѳяра!

Днесъ когато г. Бунарджиевъ безъ-
шумно прѳзѳнува своята двадѳсетъ
годишна писателска дейностъ, нека
го поздравимъ по тѳя случай и ка-
то младъ писателъ му пожелаемъ
успѳхъ въ бѳдаще. Д.

Загорѳцъ Коопѳрация „Тунджа“ въ с. Долно Пѳнѳчерѳво (Ново-Загорско)

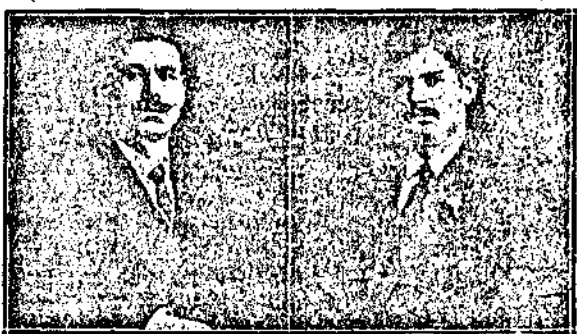
Разорени отъ войни, спекуланти
и лѳхѳери и въ желанието си да
направѳтъ подобрѳния въ стопан-
ствѳята си, 174 просѳѳтени и
сѳзнателни жители на с. Долно Пѳ-
нѳчерѳво (Ново-Загорско) обра-
зуваха Земледѳлска производителна
коопѳрация „Тунджа“. Благодарение
трудѳлюбѳнето и предприемчивостѳ-
та на нейнитѳ членове, въ едно
късо време коопѳрацията увели-
чи своя дѳловъ капиталъ и пред-
прие една крупна инициатива
— построи чѳтириетажна мел-
ница. Освѳнъ това, коопѳрацията
прѳтежава 3,000 декара гора, 30 де-
кара градини и 4 километра рѳвна
— едно имотно състояние, което и
позволява да предприѳме за въ бѳ-
даще и други инициативѳ, които
ще спомогнатъ за стопанското и
културно повдигане на селото.

Виждѳйки голѳмата полза, която
допрѳнася коопѳрация „Тунджа“
за с. Долно Пѳнѳчерѳво и какъ
бавно но сигурно подобрява матѳ-
риалното положение на коопѳратѳ-
ритѳ си, нека и останалитѳ жите-
ли на това село, които сж вънъ
отъ коопѳрацията, да побързатъ и
станатъ нейни членове. Така тѳ
ще увеличатъ дѳловия капиталъ на
коопѳрацията и ще ѳ дадатъ въз-
можностъ да направѳ всичко необ-
ходимо за създаване на по чѳвѳш-
ки условия на живѳотъ за долно пѳнѳ-
черѳци, каквито отдавна вече има
въ всички напреднали въ коопѳра-
тивно отношение страни — Дѳния,
Холѳндия, Белѳгия и др., които дѳл-
жатъ своя стопански и културенъ
напредѳкъ най-вече на коопѳратив-
ната инициатива.

„КАУЧУКЪ“
ГУМЕНИ ТОКОВЕ
ненадминати по здравина и дѳбро
качество Единственъ представителъ
за Бѳлгарѳя:
Менахемъ Б Алкалай
ул. Екз. Иосѳфъ № 15 — София.

САМО фабрика СТОЛЪ
индустриаленъ кварталъ № 4
СОФІЯ
изработва и има винаги на складѳ
богатъ изѳборъ отъ СТОЛОВЕ отъ
ВИТО ДѳРВО.
ЦЕНИ НАЙ ИЗНОСНИ.

1-ва Българска Привилегирована Механо-Ортопедическа Фабрика на БРАТЯ

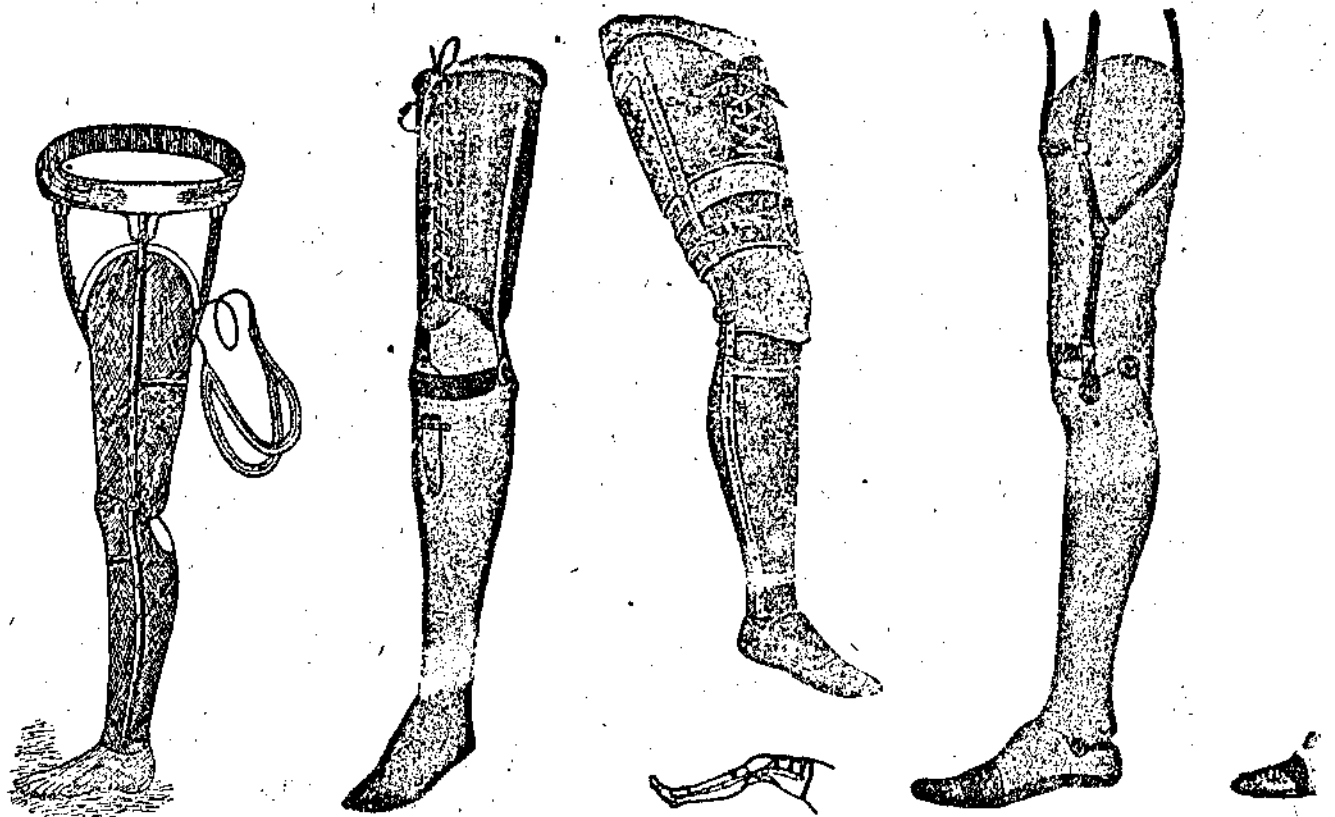

МАНОЛЪ ИЛИЕВЪ,
бившъ началникъ на
държавната ортопеди-
ческа работилница

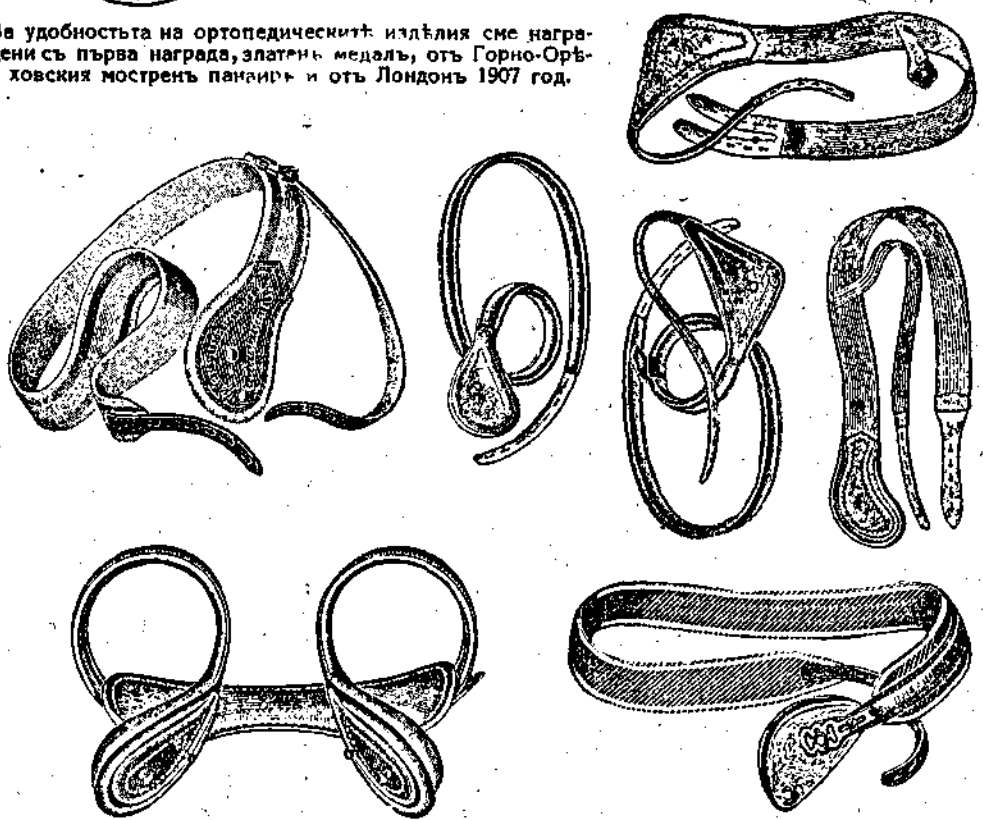
ПЕТРЪ ИЛИЕВЪ
бившъ главенъ майсторъ
на държав. ортопеди-
ческа работилница

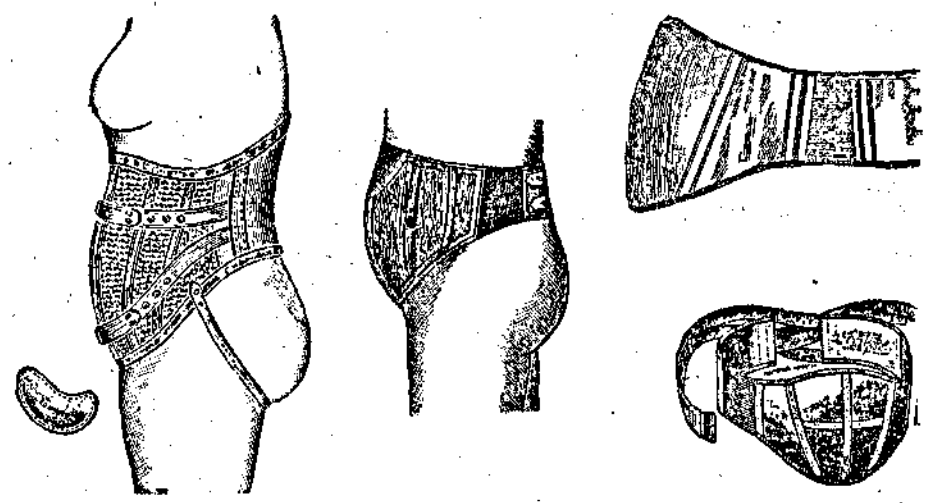
За удобността на ортопедическите изделия сме награ-
дени съ първа награда, златенъ медалъ, отъ Горно-Орѣ-
ховския мостренъ панайлъ и отъ Лондонъ 1907 год.

Фиг. 1 до 8 представляватъ изкуствени крака разни сист.

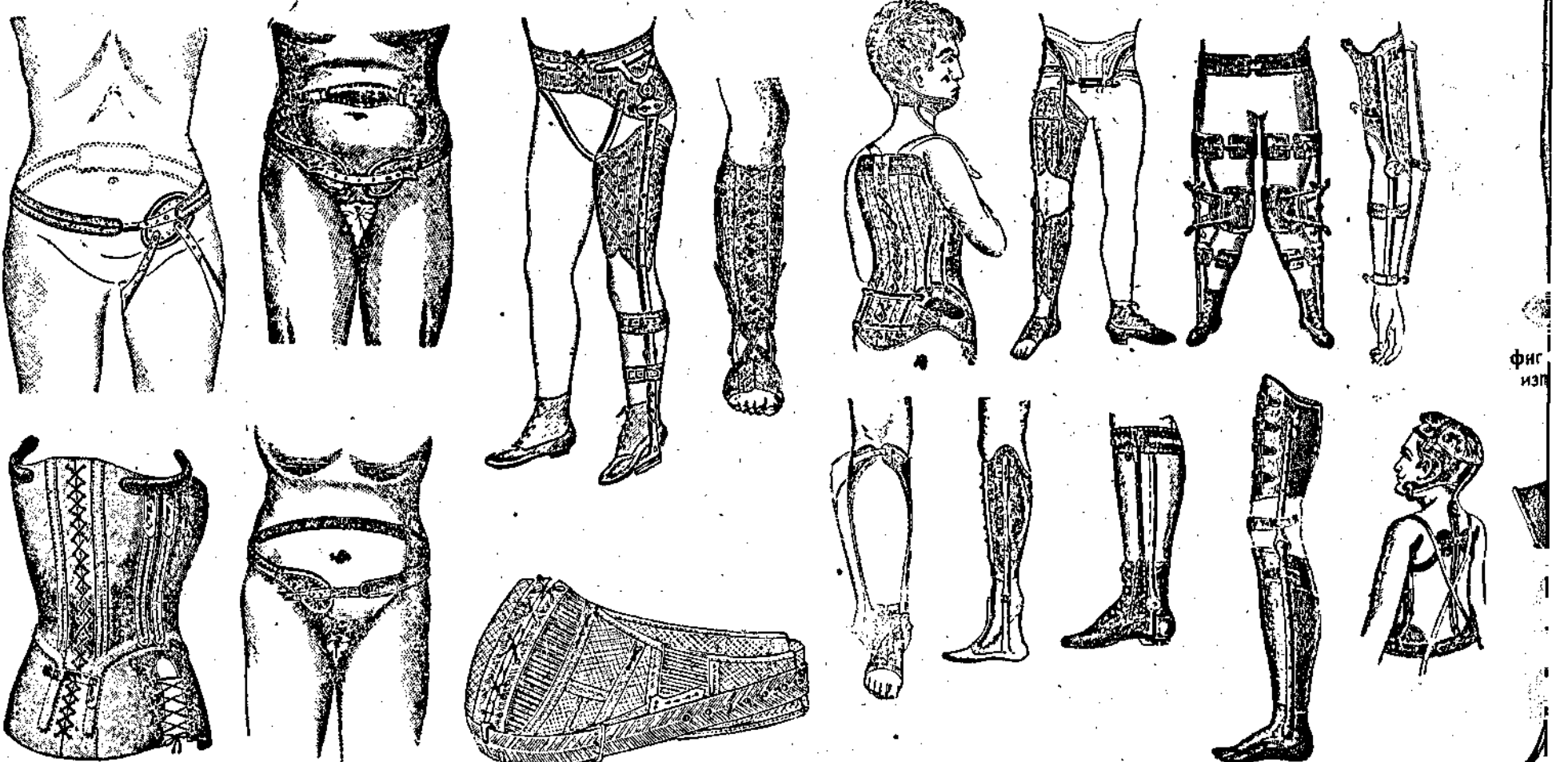
фиг. 18 — 24 представляватъ бандажи за килъ (за испани)

фиг. 25 — 31 коремни пояси за бременни жени, плаващи бърбери

фиг. 54 — паторица

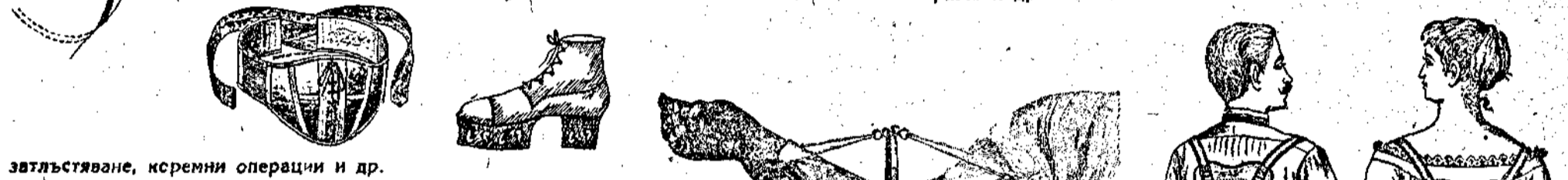
фиг. 32 — 44 корсети за изправяне гърбици; положението на поставени бандажи; апарати за изправяне крака, парализирани крака и др.

П. ИЛИЕВИ

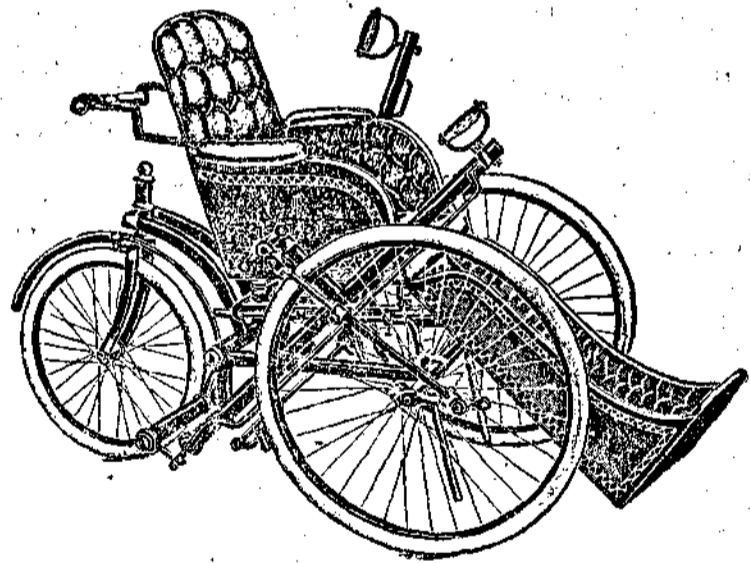
ортопедисти, специализирали се във Виена и Берлинъ, съ дългогодишна практика, София, ул. „Венелинъ“ № 12 – 14, близо до зоологическата градина, трамвайна спирка „Игрището“. Основана въ 1905 г.

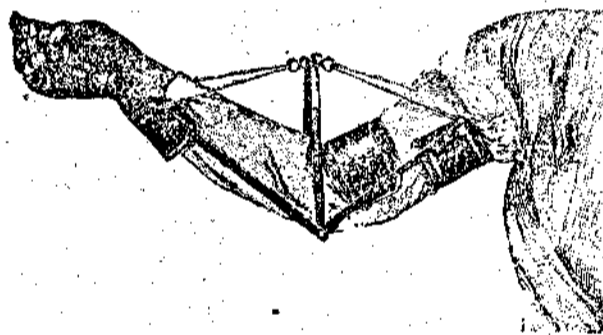
Фиг. 9 до 17 изкуствени ръце. (механическа ръка съ подвижни пръсти, приближава се до нормална ръка носи куфаръ; лице съ изкуствена механическа ръка, съ която си служи съ телефона; поставяне и снемане на изкуствена механическа ръка; положението на поставената изкуствена механическа ръка и др

звълъстяване, керемни операции и др.

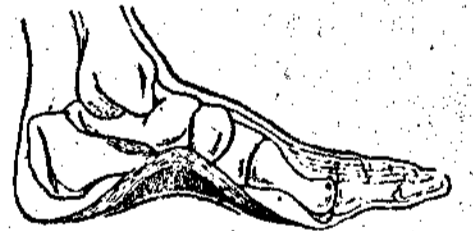
Количка движуша се съ ръце за парализирани и инзелиди.

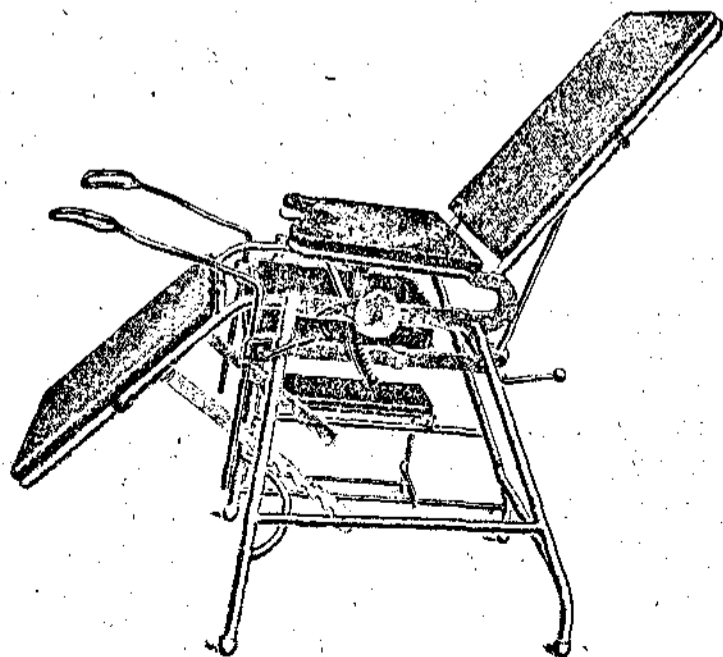
фиг. 47 апаратъ за изправяне криви ръце.

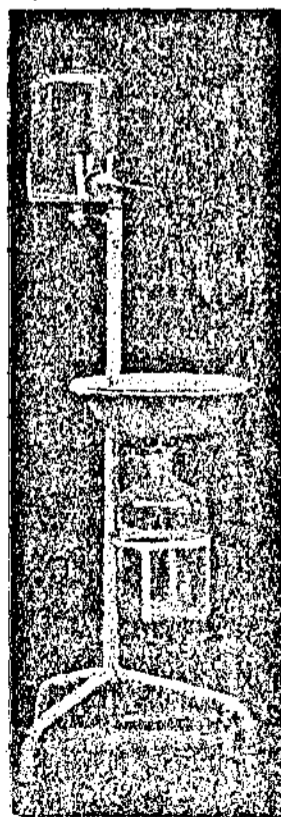
Фиг. 52 и 53 презрамки за изправяне гръдния кошъ (предпазители отъ прежде-временно прегърбяване).

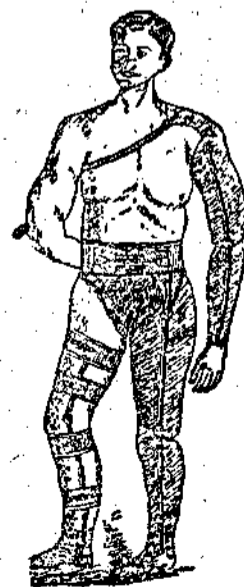
фиг 55 платфили за джостабанлии.

фиг. 50 и 51 операционни маси

фиг. 49 стойка за лънарски кабинети

Прочети и предай!

Морска трибуна

† Иванъ Ангеловъ.

Въ гр. Русе, на 10 Октомврий т. г. скоропостижно се помина Иванъ Ангеловъ, капитанъ I рангъ о. з., сътрудникъ на вестника ни. Покойниятъ обладавше качества на отличенъ морякъ и високопросветенъ умъ. Съ своя благъ характеръ, трезвенъ умъ и благородство, той пленяваше всички, които попадаха въ съприкосновение съ него. Съ смъртта на Иванъ Ангеловъ Сюзата на Българскитъ Моряци губи своя възторженъ идеалогъ и достоенъ почетенъ членъ; клоната отъ сжщия сюзъ въ гр. Русе загуби своя незаменимъ и неуморимъ председателъ; Спортното Плавателно Д-во „Дунавци“ въ Русе загуби своя преданъ ржководителъ; „Черноморска Камбана“ загуби своя цененъ сътрудникъ; Отецеството—своя преданъ и искрено любящъ го синъ.

Иванъ Ангеловъ звеща благородни пориви на българското морячество и негова земенъ животъ трѣбва да служи за назидателенъ примеръ. Миръ на праха му и веч на му паметя!

По долу публикуваме последната му статия, която получихме отъ него.

Новото настоятелство на Варненския клонъ отъ Сюзата на Българскитъ Моряци се конституира: председателъ *Александъръ Тарговъ*, секретаръ *Георги Гавазовъ* и касиеръ *Матей Матеевъ*. Клона проявява по интензивенъ животъ — на 31 Октомврий е ималъ събрание, на което А. Тарговъ е челъ рефератъ за чуждитъ моряшки организации, като се е спрѣлъ по обстойно на руския сюзъ на моряцитъ.

Българското Кораблостроително Кооперативно Д-во „Българин“ печели ежедневно все повече привърженици въ страната. — Въ недѣля на 7 Ноемврий т. г. ще има извънредно общо събрание, въ 10 ч. пр. пл. въ заседателната зала на Варненската Търговска Индустриал. Камара.

† И. Ангеловъ.
капитанъ I рангъ о. з.

Сюзата на Българскитъ Моряци

Статията подъ заглавие „Сюзъ на Българскитъ Моряци“ отъ г-нъ Г. Куповъ, помѣстена въ в. „Черноморска Камбана“, брой 27 отъ т. г., ни, направи отраднo впечатление, тъй като за пръвъ пътъ се явяватъ отзивни за сюзата въ другъ вестникъ, освенъ в. „Морски Ратникъ“. Тя

Варненски общински театъръ.

Тази година Варненскиятъ общински театъръ, прибралъ добри труженници на сцената, започнали своето поприще въ Варна подъ добрата организаторска ржка на Иванъ Яневъ, откри сезона на 1 октомври т. г. съ 4 актна драма на Рачо Стояновъ: „Майстори“. Авторъ, следъ като издаде презъ 1911 г. една сбирка разкази „Легенда за човѣка“ не намери нийде нито похвала, нито упрекъ за своето дѣло и мълча цели

14 години. Съ „Майстори“, обаче, дадена вече и въ Соф. Нар. Театъръ, той се затвърдява като драматически писателъ.

Исползватъ ли непримиримата вражда на двамата майстори — резбари за една жена и за майсторство, върху фона на единъ битъ, драмата разрива едно минало, една епоха изъ историята ни, която изпѣква съ всичката си достоярностъ и краснота. За това „Майстори“ е национална драма безъ излишнитъ труфила на националното. Тя е сжщо и драма на

дава достатъчно разбираня, макаръ и на кратко за засилване и закрепване на сюзътъ, като професионална организация, отъ което всѣки единъ здравомислящъ и искрено любящъ го неговъ членъ, трѣбва да се проникне и да се придържа въ създаденото начало за постигане на общата сюзна целъ.

Въ първата си половина тази статия заслужава похвала, а колкото се отнасе до втората — относно какви трѣбва да бждатъ членоветъ на сюзътъ, ние не сподѣляме възгледитъ на г. Куповъ, защото вѣроятно той сжди само по членоветъ на софийския клонъ, въ който не че нѣма нито единъ морякъ, но пакъ можемъ да кажемъ, че повечето сж бивши моряци, ако не и изключително такива. Въ останалитъ клонове не е така; повечето отъ членоветъ сж действителни моряци, съ малки изключения сж бивши моряци, където съмъ и азъ, пишущия тия редове. Да се лиши организацията отъ членове бивши моряци, които гдето и да сж все милеятъ за морячеството, е неоснователно. Тѣхното участие въ сюзътъ е не само желателно, но даже и наложително, защото тѣ съ своята опитностъ отъ пряка заинтересованостъ отъ моряшки животъ и подобрението му сж крайно необходими. Разбира се, че говоримъ за бивши морякъ, който влиза въ организацията отъ идейностъ, а не за нѣкакви други изгоди. Ето защо, ние не сме съгласни съ г-нъ Купова, че членъ трѣбва и може да бжде само той, който въ даденъ моментъ е свързанъ въ своята работа съ морето и Дунава, като професионалистъ, безъ огледъ на неговото минало и възможно бждеще.

По сжщитъ съображения не сме съгласни съ мнението на г-нъ Купова, че безогледното приемане на членове по единственното имъ качество на бивши моряци, шѣло да доведе работитъ на сюзата до абсурдъ. Ние твърдимъ обратното, че има такива настоящи моряци, които не само странятъ отъ сюзътъ и му вредятъ, но и се стараатъ съ единъ замахъ да го унищожатъ. Да, за голѣмо съжаление това е фактъ и г-нъ Куповъ може да се увѣри въ това, ако проникне по дълбоко въ краткия животъ на организацията, разбира се, ако лично обходи нѣкои отъ клоноветъ му.

Прочее този, който е отстоявалъ на трудния морски животъ, не трѣбва да се спира предъ временни спѣнки.

гр. Русе, 29 септемврий 1927 г.

Драмата има голѣмъ успѣхъ и се играе вече 20 пъти.

„Мирава Еврево“ отъ Я Гордичъ (полски евреинъ) е втората преiera на театра. Тя е изъ еврейския животъ и не безъ драматически ценности. Но въ нея личи повече бита имащъ значение за известна частъ отъ варненската публика. Като полска пиеса извисянето ѝ е успѣшно.

Третата премиера е „Школатиерката“, комедия отъ Полъ Гасо, французинъ. Театра общава да заеме важно мѣсто въ духовния животъ на града ни.

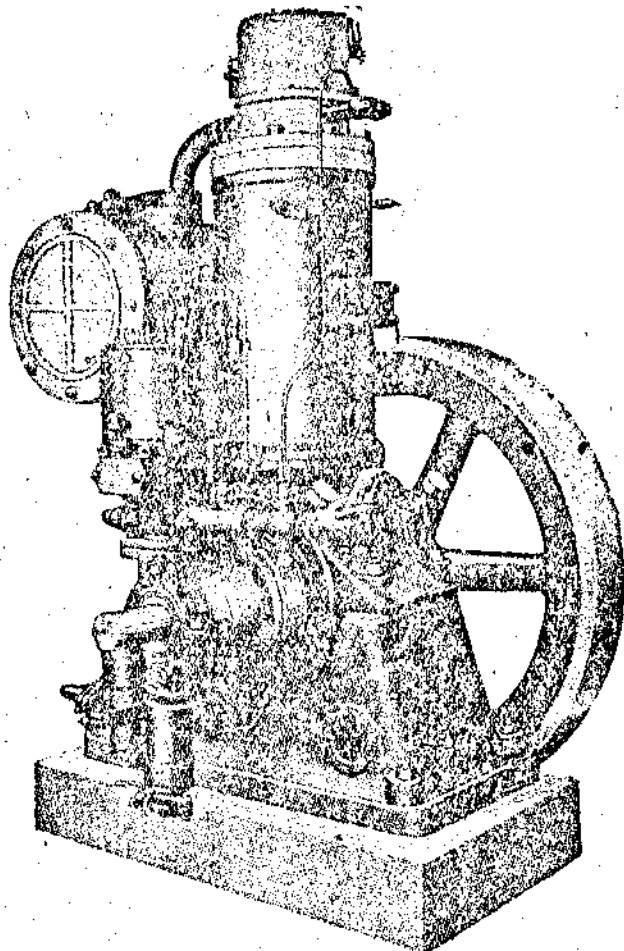
Добринъ Василевъ.

До Господниъ Директора на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ — София.
Г-нъ Директоре;

Напоследъкъ мнозина наши абонати се оплакватъ, че получаватъ вестника ни следъ 5—6 дни отъ експедирането му отъ Варненската пощенска станция. Намъ се види това странно, като знаемъ, че францускитъ вестници идватъ въ България за 3—4 дни, а вестника ни, експедиранъ на време отъ тукъ, да се получава отъ нашитъ абонати толкова късно! Това неизменно получаване на вестника отъ тѣхъ, а нѣкои дори, до колкото ни се простиратъ сведенията, и не го получаватъ, ни излага предъ нашитъ абонати и много често е съпроводено съ материали и щети А можете да си представите, какво значи днесъ да пострада материално единъ български вестникъ, когато въ страната ни бушува непоносима криза и ний, журналиститъ, сме заставени да работимъ при съсемъ неспособни условия. Това положение е тъй тежко за насъ, че безъ преувеличение можемъ да кажемъ — да рати единъ журналистъ при тѣзи неспособни условия, то значи да бжде подложенъ на сжщитъ страдания, каквито сж изпитвали грешницитъ въ деветия кръжъ отъ ада на Данте. Имайки въ предвидъ изшето тежко положение, както и отговорността ни предъ обществото, на което служимъ, утѣрени сме, че ще благоволятъ да направите потребното, за да може вестника ни за въ бждеще да се получава на време и отъ всички наши абонати.

Съ отлично къмъ васъ почитание,
редактори: Б. Станчевъ
Ив. Димиревъ.

Мотори ТОНГЕЛЪ

Техническо бюро — машиненъ складъ

Инженеръ **Георги Буковъ**
ул. Мария Луиза № 10
Телефонъ № 2795

складъ на съединенитъ германски машинни фабрики за разни земледѣлчески и индустриални машини, мотори — всички видове и голѣмини; мелници, динамомашини, стругове, помпи, рубрини — разработва проекти — извършва ремонти. Проекти и упржвания безплатно.

На разположение опитни инженери и монтьори. Цени фабрични. Изплащания най-изгодни.

ДНЕВНИ

Съобщаваме за знание на всички нашъ абонати и четатели, че редакцията ни се споразумя съ редакцията на Софийското списание „Българска Иллюстрация“, редакторъ-издателъ на което е В. Димовъ, — да печати на най-износна цена събвлекенията на желющитъ да ги публикуватъ едновременно тукъ и въ София. По този начинъ се дава възможностъ на всички да могатъ да рекламиратъ по добре своитъ аркикули и фирми.

На 30 я н. въ Варна се венча дъщерята на Из. Табаковъ—София съ г. Ал. Димовъ, отъ гр. Разградъ. По този случай семейство Димиреви имъ честити и пожелава щастливъ животъ.

Адвокатъ С. Янъ Д. Лазовъ въ Бургасъ се установи адвокатъ въ София. ул. Парижъ № 4.

Селянинъ търговецъ търси съдружникъ за експортъ на цигари, като вие е минимумъ 100 000 лв. и вземе активно участие въ работа. Подробности Хр. Василевъ, „Бръгалница“ № 77 — София.

Ако искате да бжде задоволенъ естетическия ви вкусъ и се стрижете и бръсните при образцова чистота, посетете бръснарница „Микало“, находяща се на ул. „Екзархъ Йосифъ“ № 37 — София, срещу Малката баня.

Книжнина.

Получиха се въ редакцията ни отъ нашия софийски кореспондентъ г-нъ Иванъ А. Бунарджиевъ следнитъ негова книги: 1) Трагедията въ Панчерево“ 5 лв. 2) „Въ църквата на младостта“ 5 лв. 3) „Измѣница“ 5 лв. 4) „Щастливото момиче“ 10 лв. 5) „Скъпи спомени“ 5 лв. и 6) Въ висинитъ на живота“ 5 лв.

Всѣки може да ги набави отъ автора имъ направо, ул. „Арсеналска“ № 51 — София.

Получи се въ редакцията книга 1 отъ първа година — 1927—1928 г. — на месечното художествено списание „Младъ Художникъ“, редактирано отъ видния нашъ художникъ *Ан. Миховъ*. По своитъ изящни иллюстрации отъ картинитъ на известни наши и инострани художници, и по своя текстъ списанието заслужава да бжде прочетено и получавано отъ всѣки любителъ на изкуството и литературата.

Абонаментъ: за година 100 лв., платени напредъ; за учаща се е 80 лева, платени на два пъти: 50 лв. при записването и 30 лв. следъ получаването на четвърта книга. Адресъ: Администрация „Младъ Художникъ“ — София, пощенска кутия 333.

Земледѣлци! Осигурете си богата жетва чрезъ напрашване семето за посѣвъ съ ТИЛАНТИНЪ

ЕДИНСТВЕНО ЕФИКАСНО СРЕДСТВО ПРОТИВЪ МАЗНАТА ГЛАВНЯ (ЧЕРНИЛКАТА) И ДРУГИ БОЛЕСТИ

Препоръчано отъ Министерството на Земледѣлието съ № 11,690 отъ 23.VIII 1927 година.

ПРОДАВА СЕ ВЪ ВСИЧКИ АГРОНОМНИ БЮРА И ДР.

Земледѣлци! Не употребявайте синия камикъ. Той убива кълняемостта на семето.

Представителъ за Варненски Окржъ

Земледѣлско Бюро „СЕЯЧЪ“
на Б. Н. АНТОНОВЪ Варна, ул. „Владиславъ“ № 20 (Ташъ-нолу).